

Grift-skrift öfwer bonde dottren i Böle Engla Brita 24 års ålder, med chris...

1700-1829 81 Cbza 1799 Engla Brita (nr.
77)

National Library
of Sweden

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

.....
.....
.....
.....

S. HEDBERG
KONGL.
HÖFDEKORNER
STOCKHOLM

Grift-Skrift

Öfwer
Bonde Dottren i Bble

ENGLA BRITA

24 års ålder, med Christeligit
tålmod efter 9 dyngs utstånden
swår bröst Feber, förbytte det Tim-
meliga i det Ewiga, och saligen
affomnade den 20 Januarii 1799,
och den 29 der på följande, Christ-
prydeligen beledsagades til sit
hwilorum i Grafwen.

Sjunges som: Tu wilar hela jorden.

Stockholm,

Tryckt hos Andreas J. Sylvenius, 1799.

1.

Sur kan du döb förfräcka, den
Jesus skall upväcka, en gång
ur jordens müll, utur den mörka
griften, min kropp alt efter skrif-
ten, skall upstå Härlig ärefull.

2.

Alt forier ej min käre, wi wan-
dringsmän ju äre, och som jag
föregår, så samma wäg at wan-
dra, Til slut för alla andra, Swar
efter ann ju förestår.

3.

Min kammar blifwer jorden, som
mig är tildelt worden, at där få
wila sött. Dit ingen oro räcker,
Tils Herrans roft mig väcker, af
jordens grus och kalla stöt.

4.

Mit stoft då Herren åter, til-
hopa

hoya komma låter, om det och
warit strött, I alla fyra wäder,
och mig han så ikläder, med ben
och senor hud och fjött.

5.

Et sten likt Solen klara, skall
på min kropp då wara, som Je-
su kropp blir lik, med ånglar ung
hopställa, och dessa andar snälla,
jag likna skall i Himmelrik.

6.

Uck wore nu den stunden, at i den
luftwa blunden, min andedrägt för-
swann, när kalna dock min leder,
at man dem en gång neder, i ty-
sta Grafwen sänka kan.

7.

Min kropp då sbtt får sofwa,
men själen Herren låfwa, ibland
min Jesu får, mit stofst at wäl
bewara, är sänd en ångla skara,
Tråts den mig skada skall et här,

8.

8.
Jag skall och utan wända, utur
min graf upstånda, när jag har
sofwit ut, som Jesus af de döda,
upstod för utan möda, så skall
jag winna samma slut.

9.
När jag nu bbriat blefna, då
skall min graf-bild teckna, mig se-
ger-fanan min, så skall jag mig
då hasta, at först i grafwen rasta,
och sist i Himlen tråda in.

10.
God natt i låra sate, ej någon
af er gråta, jag längtar hwila
få, den dagen är helt nära, då
man mig skall bårtt bära, och mull
på mull tre gånger slå.

11.
Döds Psalmer ej bedröfwä, men
småningom insöfwä, Jag somnar
innan kort, min graf uppå mig
bidar, Hur länge det än lider, far-
wål jag måste bårt.

=====

